

16.K.27.225/2018/20.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Korcsmáros Iván ügyvéd (címe) által képviselt ... (...) felperesnek a ... (...) alperes ellen az erdészeti ügyben hozott, PE/FE/.../2017. számú közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perében, az alulírott napon, tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg az alperesnek ... (...) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg ... (...) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A bíróság a peres iratok és a felek nyilatkozatai alapján a következő tényállást állapította meg.

A ... Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Főosztálya a helyrajzi számú ingatlanon található erdőrészletben a szomszédos helyrajzi számú földrészletről engedély nélküli igénybevételeket észlelt, ezért az elsőfokú erdészeti hatóság 2016. május 4-én helyszíni bejárást, majd 2016. június 15-én helyszíni szemlét végzett. A bejárásról készült jegyzőkönyvek alapján hozta meg a 2016. november 14-én kelt, XIV-.../.../2016. számú határozatát. Ebben a felperest, mint az ingatlan tulajdonosát ..., - Ft erdővédelmi bírság megfizetésére és arra kötelezte, hogy az erdő engedély nélküli igénybe vételét szüntesse meg a határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belül, azaz a helyrajzi számú ingatlanhoz elkerített, valamint további rézsú kialakítással érintett, összesen 408 (84+324) m² nagyságú részéről távolítson el minden, az erdőgazdálkodást nem szolgáló és ebből a szempontból lomnak minősülő anyagot. Az elsőfokú határozat rögzítette, hogy a ..., helyrajzi számon található erdő egy része el van kerítve a helyrajzi számú magántelekhez 1 méter magas fa, drót, fémkerítéssel. Az elkerített rész 84 m² méretű, amelyen belül építőanyagok (pl.: pala, faanyag, fém) és személyes használati tárgyak vannak. Az erdőből a magántelekhez kerített rész ismeretlen eredetű anyagból kialakított töltésen áll, amelyhez további 324 m² nagyságú rézsú is tartozik. Az igénybevétel kialakítása nem friss, vélhetően több éves, évtizedes lehet. A kialakult állapot az elsőfokú erdészeti hatóság szerint az erdő engedély nélküli igénybe vételét valósítja meg, ezért az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (Evt.) 108. § (1) bekezdése alapján erdővédelmi bírság kiszabásának, az Evt. 85. § (1) bekezdése alapján pedig az eredeti állapot helyreállítása elrendelésének van helye.

Az első fokú erdészeti hatóság határozatát a felperesi fellebbezés alapján eljáró alperes a PE/FE/.../2017. számú határozatával helybenhagyta. Jogalapként hivatkozott az Evt. 4. § (1) bekezdésének a.) pontjára, 6. § (1) bekezdésének a.) pontjára, 77. § m.) pontjára, 78. § (1)-(2) bekezdéseire, 85. § (1) bekezdésére és 108. § (1) bekezdésének m.) pontjára. Kiemelte továbbá, hogy a ..., ... hrsz. alatti földrészlet felperesi ingatlannal határos része a közhiteles Országos

Erdőállomány Adattárban erdőként van nyilvántartva, a felperesnek pedig joga van az ingatlanja védelmére, de ezt csak a saját tulajdonában álló földrészleten teheti meg. Jóhiszeműen a saját ingatlanjának használatára szerzett jogokat, a szomszédos erdőterületre nem.

A határozattal szemben benyújtott keresetében a felperes az alperesi határozat felülvizsgálatát és megváltoztatását kérte a határozatban megállapított összes kötelezés törlésével.

Keresetében előadta, hogy a helyszíni szemle több szomszédos ingatlant is érintett, de ez volt az első eset, hogy ezen az egybefüggő területen bármilyen hatóság képviselője megjelent a terület ellenőrzése céljából. Itt hangozott el az a megállapítás, hogy a terület erdő minősítésű, a vízügyi hatóság részéről a szemlén részt vett munkatárs szerint ugyanakkor az adott terület folyómeder. E nagy vízi meder jellegnek a jogi megállapítása ismeretei szerint 2008-ban indult. Ennek alátámasztására keresetéhez csatolja a KTVF:.../.... számú hirdetményt, amely a mederben folytatható tevékenységek egy lehetséges alternatívájaként említi csak az erdőgazdálkodást. Nem érthető számára, hogy a Duna meder mitől vált erdővé, a közhiteles Országos Erdőállomány Adattárba hogyan került be. Tényszerűnek tarja, hogy ezen a területen soha nem is volt ténylegesen erdő, nincs mit védenie az erdészeti hatóságnak, az ott található fák hordalékmagvakról nőttek a partszakasz csatlakozó részének kb. 70. évvel ezelőtti feltöltése után. Ezt követően töltötte fel a folyó az ingatlanjaik előtti övezetet is, ekkor érkezhettek ide az uszadék, ami az első fák magvait hozhatta. A vizsgált terület tehát évtizedek óta a folyómeder részét képezi, mindig is meder volt. A Magyar Állam részéről erdőtelepítés, vagy bármilyen erdészeti tevékenység itt soha nem folyt. Az erdészeti hatóságnak az álláspontja ellentétes a vízügyi társhatóság álláspontjával. A 2007-es partomlaskor a határozatokkal érintett ingatlanok helyreállításához szükséges volt olyan rézsű létesítése, amely a vízügyi hatóság által kezelt mederrészt is érintette. Ebben az ügyben az egyik szomszéd, ... kérte ki hivatalosan a kezelői hozzájárulást, amit a kezelő megadott. Az e tárgyban született, .../2007. iktatószámú határozatot másolatban mellékeli. Ennek szellemében járt el a többi tulajdonos is, azaz a fennálló állapotengedély alapján, ami még az előtt jött létre, hogy az erdészeti hatóság által hivatkozott jogszabályt (Evt.) egyáltalán megalkották volna. Olyan jogszabály szankciójával sújtják tehát, mely később került elfogadásra, mint ahogy a sérelmezett állapot kialakult. A lakók kizárólag saját ingatlanjaik megvédése, illetve a környezet megóvása érdekében végeztek műveleteket a partszakaszon, akik az árvíz elhárítása során segítséget nem kaptak. Megjegyezte továbbá, hogy a büntetett sor legelején elfekvő önkormányzati ingatlan mentesült a hasonló tartalmú határozat alól, míg a sor után lévő ingatlan, mely egy önkormányzati képviselőé, már nem is tartozott e körbe.

Írásbeli és szóbeli keresetkiegészítéseiben hangsúlyozta, hogy a nyilvántartási állapot a valósággal ellentétes. Előadta, hogy nem tudhatta, hogy meddig tart az erdő, amikor a Duna vonala folyamatosan változik. Nagy vízi mederként 2009-ben jegyezték be az egész ... utat, amely az érintett lakóingatlanok túlsó oldala. Ezért fordultak az ingatlanok tulajdonosai a vízügyi hatósághoz és kaptak a védelemre engedélyt, amely tevékenység tartalmazza a vonatkozó karbantartás jogosultságát is. Az egyik hatóság tehát a másik hozzájárulásával végzett cselekményeket akarja szankcionálni. A terület karbantartását az itt lakók végezték, a lekerített szakaszokat legalább 20 éve művelik, gyümölcsfákkal telepítették be. Ezekről meg lehet állapítani a korukat. Álláspontja szerint amennyiben a hatóság ragaszkodik az erdő minősítéshez, akkor igazolnia kell, hogy milyen erdőgazdálkodást folytatott itt. Diszkriminatívnak tartja, hogy az önkormányzati tulajdonú telket érintő eljárásban az alperes és az első fokú erdészeti hatóság nem alkalmazott bírságot. Úgy tudják, hogy a helyi építési szabályzat tereprendezést ír elő ezen a szakaszon, amely tartalmazza a terület feltöltését, és az ingatlanhoz való csatolását. A HÉSZ megalkotásakor a hatóságnak véleményezési lehetősége volt, kifogást nem emeltek. A terület időközönként elárasztott partszakasz, az érintett

ingatlanok árterületen, nagyvízi mederben vannak, ezért az eredeti állapot visszaállítása nem lehetséges, az élet- és vagyonbiztonság veszélyeztetése nélkül. Beadványaihoz csatolta a HÉSZ módosításakor benne szereplő rendezési rajzot, amiből álláspontja szerint látható, hogy a HÉSZ tereprendezést ír elő a szakaszon, amely tartalmazza a terület feltöltését. Csatolta továbbá az adott területen található számú ingatlannal kapcsolatos eljárást megszüntető határozatot, melyre a hatóság diszkriminatív eljárásának bizonyítékeként hivatkozott. Helyszíni szemlét indítványozott annak bizonyítására, hogy a döntés bontásra, illetve eredeti állapot helyreállítására vonatkozó részének végrehajtása élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető helyzetet teremtene.

Az alperes védiratában a határozatában foglaltak maradéktalan fenntartása mellett a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az eljárás szünetelésére vonatkozó felperesi indítványhoz nem járult hozzá.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A bíróság az alperesi közigazgatási határozatot a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdésének a.) pontja alapján, a Pp. XX. fejezete szerinti eljárásban, a Pp. 339/A. § értelmében a meghozatalakor fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok figyelembe vételével, a Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. § szerint a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A közigazgatási per tárgya kizárólag a közigazgatási határozat törvényességének vizsgálata, azaz a bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bekezdése és a Pp. 339/A. § alapján azt vizsgálja, hogy a keresettel támadott határozat a meghozatala idején megfelel-e az ügyre irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak, illetőleg a bírósági határozatot a határozathozatalakor fennálló tények alapján vizsgálja felül.

Elsőként kiemeli a bíróság, hogy a közigazgatási határozatot a fentiekben kifejtettek szerint jogszabálysértésre hivatkozással lehet támadni, ugyanakkor keresetében és beadványaiban a jogi képviselővel eljáró felperes konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg. Általánosságban hivatkozott a természeti állapot eltérő voltára az ingatlan-nyilvántartási, illetve az adattárban feltüntetett állapottól, a hatóságok ellentétes eljárására és diszkriminatív döntéshozatalára, a visszamenőleges jogalkalmazással történt szankció alkalmazásra, valamint arra, hogy a döntés végrehajtása élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztet, ugyanakkor konkrétan nem jelölte meg, hogy az alperes határozata pontosan mely jogszabályhelyekbe ütközik.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 5. § (1)-(2) bekezdései szerint az ingatlan-nyilvántartás - az ingatlanok e törvényben meghatározott adatai (a továbbiakban: ingatlanadatok) kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartás. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességére és ennek anyagi jogi joghatásaira az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok és feljegyzett tények tekintetében - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az ellenkező bizonyításáig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, az ingatlan-nyilvántartásból törölt ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az nem áll fenn.

Az Evt. 6. § (1) bekezdésének a.) pontja szerint erdő az Országos Erdőállomány Adattárában erdőként nyilvántartott terület.

Az Evt 78. § (1) bekezdése szerint erdőt igénybe venni csak kivételes esetben, a (3) bekezdés kivételével kizárólag a közérdekekkel összhangban lehet. Ugyanezen § (2) bekezdése alapján az erdő

igénybevételéhez az erdészeti hatóság előzetes engedélye szükséges. Az erdőt kizárólag az engedélyben megjelölt határidőn belül, és az abban meghatározott célra lehet igénybe venni.

Az Evt. 85. § (1) bekezdése szerint erdő engedély nélküli, vagy engedélytől eltérő igénybevétele esetén az erdészeti hatóság határidő kifizetésével határozatban kötelezi az igénybe vevőt a helyreállításra.

Az Evt. 108. § (1) bekezdésének m.) pontja szerint erdővédelmi bírságot köteles fizetni aki erdőt, vagy erdőgazdálkodási tevékenységet szolgáló, erdőművelési ágban nyilvántartott földterületet engedély nélkül, vagy engedélytől eltérően vesz igénybe.

A vonatkozó jogszabályok alapján egy földrészlet erdő jogi minőségét annak Országos Erdőállomány Adattárba (továbbiakban: Adattár) való felvétele keletkezteti. E minősítés független attól, hogy az e területet, illetőleg az erdővel szomszédos ingatlant használó személyek erről tudomást szereznek-e, mint ahogy független attól is, hogy esetlegesen tervben van-e a terület átminősítése. Az erdő minősítésű területre az Evt. rendelkezései az irányadóak, melynek előírásait mindenkinek, így az erdővel szomszédos, vagy az erdő területén lévő ingatlan tulajdonosainak is be kell tartania. Az alperes által megküldött Adattárnak az érintett ingatlanra vonatkozó része, az ingatlan tulajdoni lapja és a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyv mellékletében szereplő vázrajz alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi határozattal érintett, a felperesi ingatlanról igénybe vett terület erdőnek minősül, melyre az Evt. rendelkezései irányadóak.

A felperes ugyanakkor sem az igénybevétel tényét, sem azt nem vitatta érdemben, hogy a vizsgált terület miként szerepel az Adattárban, csak arra hivatkozott, hogy az ingatlan-nyilvántartási állapot, illetve az Adattárban feltüntetett állapot eltér a természeti állapottól és nem tartotta indokoltnak a terület erdő minősítését. E kereseti indok azonban az erdészeti hatóság eljárásának jogalapja szempontjából irreleváns. Az erdészeti hatóság eljárásának és a vitatott döntésének jogalapját az Adattár tartalma, illetve az ott erdőként nyilvántartott terület engedély nélküli, felperes által sem vitatott igénybevétele teremtette meg, e jogalap vitatására pedig a keresetben megjelölt indokok nem voltak alkalmasak.

A felperes általános jelleggel hivatkozott arra, hogy a hatóság visszamenőlegesen alkalmazott vele szemben szankciót. Az Evt. hatályba léptető 113. § (2) bekezdése alapján a törvényt a hatályba lépését követő valamennyi közigazgatási eljárásban alkalmazni kell, így alkalmazása nem attól függ, hogy az Evt. alapján lefolytatott közigazgatási eljárásban feltárt jogsértő állapot mikor jött létre. A bíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy a korábban hatályos erdővédelmi szabályozás alapján (az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény 65. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdésének f.) pontja) sem volt törvényes lehetőség az erdő jogosulatlan igénybevételére. Mivel a felperes e vonatkozásban sem adott elő további konkrét, jogszabályhelyekkel alátámasztott jogi érvelést, a bíróság ezen kereseti indoknak sem adhatott helyt.

A vízügyi hatóság felperes által becsatolt leveléből a bíróság szintén nem tudott az alperesi határozat jogszabálysértő voltára következtetni. A perben csatolt, 2007. június 14-én kelt levelében a ... Környezetvédelmi Vízügyi Igazgatóság a felperes telkével szomszédos telek szélének helyreállításához adott kezelői hozzájárulást. A levelet nem a felperesnek címezték és az nem is utal arra, hogy a hozzájárulást a felperes is megkapta volna. A tartalmából továbbá nem állapítható meg egyértelműen az sem, hogy a kezelői hozzájárulás kiterjedt volna a tulajdonos telkén túli területek igénybevételére is, abban a hatóság a telek szélének helyreállítására adott engedélyt.

A bíróság nem tartotta alkalmasnak az alperesi határozat joglapjának megdöntésére a felperes által becsatolt, a szomszédos hrsz. alatti önkormányzati tulajdonú telek vonatkozásában hozott eljárást megszüntető végzést sem. E végzés ugyanis szintén egy másik ingatlanra vonatkozik és e másik ingatlan vonatkozásában feltárt tények alapján született, mellyel kapcsolatban bírósági eljárásra nem került sor. Peres eljárás hiányában, valamint a becsatolt végzés tartalma alapján nem volt egyértelműen megállapítható, hogy az eltérő döntés teljesen azonos tényállás alapján született volna. A felperessel szemben meghozott határozattal ellentétben az eljárást megszüntető végzésben kizárólag rézsű létesítése képezte hatósági vizsgálat tárgyát, egyéb lomnak minősülő anyagoknak az erdőben történt felhalmozása az önkormányzati telek vonatkozásában nem merült fel.

A bíróság álláspontja szerint a felperes által indítványozott helyszíni szemlétől az ügy eltérő megítélése nem volt várható. A felperes maga sem vitatta ugyanis, hogy a saját ingatlanján túli területet vett igénybe, mint ahogy a rendelkezésre álló adatokból az is megállapítható volt, hogy e terület erdőnek minősül, a fennálló állapot tehát a perben nem volt vitás. Az a körülmény pedig, hogy a jogszerű állapot fenntartása mellett a víz az ingatlant veszélyeztetheti, nem az alperes jogszabálysértő eljárására, hanem arra a felperes által is hivatkozott tényre vezethető vissza, hogy a kérdéses ingatlan ártéren, a Duna medrének közvetlen közelében fekszik. Az elsőfokú határozatból megállapítható, hogy abban az erdővédelmi hatóság a lomnak minősülő anyagok eltávolítására kötelezte a felperest. A bíróság ezért a felperes helyszíni szemlére irányuló bizonyítási indítványát elutasította.

Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes részére a rendelkező részben foglaltak szerinti perköltség megfizetésére, mérlegelve az alperesi jogi munkát, az előkészítő iratok számát, tartalmát.

A perben a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 38. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni, annak mértéke a 45/A. § (1) bekezdése alapján ..., - Ft.

Az ítélet ellen a Pp. 340. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

...2019. március 29.

dr. Nagy Gábor s.k.
bíró